

лични речи, и претгáлъ Б҃ца мόже, да оúчвва и насъ и монастырь нашъ. И
 шíшла оу цркva и се поклонила на икѡна престыя Б҃цы и се молила сок
 плачъ, да и оúчвва ѿ гнасота снáжна; и тогава дошле човéцы пратени ѿ Го
 сподáро, и посакале дѣвойката ѿ Йг8мénата, а Онà имъ рекла: викайте и,
 ако сáка, нека идѣ, шíшла е оу цркva, говори пратенюти: Госпоже Маріе,
 виделъ твоѧ х8бавина Господинъ нашъ, гледайки твой очи се распалилъ, и
 не мόже, да има никаковъ раҳатъ, иди, да мъ выдешь женà и да си слáвна на
 ѿвой вѣкъ; ако ли не идешь, ке да те земе со сила и ке се посрáмишь
 предъ сите човéцы. Онà мъ рекла: излези предъ цркva и почекай, да
 кю ти това, що сáка твой Господинъ, а тойсе зарадвалъ, за що ке
 да оучини вóла на Господаротъ нíхенъ, и и се чинило на Йг8мénата,
 за що Онà сáка, да идѣ, и мыслила, да и е излагалъ дїаволъ и
 многъ жалила; а блаженнаа невѣста Хртова стояла предъ икѡна Бгороди
 чина и плакала и рекла: Добро бы было, да имамъ очи, да гледамъ
 стаа твой икѡна; ама тие мѣ излагале, да гледамъ того поганного члвѣ
 ка: похárно тыа очи да ги избодамъ, а не да си испоганимъ снага
 та, а тебѣ ке да те гледамъ сокъ тыа очи, що има двша, да мѣ про
 стиши, ти се молимъ Госпоже моа, да не ми пишешь грѣхъ, за що
 ѿва чинимъ ѿ големъ зоръ; това рекла, ѿ како е была, како некой
 силенъ мъжъ: и си избola и двете очи сокъ ножъ, и ги тварила оу
 квтia, и викнала той човекъ, що былъ пратенъ за ради неа, мъ рекла:
 Ете ѿвие очи согрѣшили на твой Господинъ и го распалиле, и и по
 праvина ги избодохъ, и така Онъ можатъ да мъ издраватъ неговата
 рана, шнеси мъ ги, нека се весели: а Онъ се оуплáшилъ и зелъ квтia
 со очите и и шнесъ на Господаро и мъ показалъ очите, и сичко,
 що се е оучинило: а той виделъ, се оуплáшилъ и лицето мъ се преме
 нило, и похвалилъ мъжество и добродѣтель дѣвичина, и премѣнълъ
 снáжна похотъ на чистота, и плакалъ горкъ, и се клялъ сѧ себѣ, и